

Το Γκαράζ βγάζει Ποντίφικα

Ο μηχανισμός της Ιστορίας και οι θεσμοί που την καθορίζουν είναι το θέμα της παράστασης «Habemus Param, Walter» που η ομάδα Nova Melancholia ετοίμασε για την «Πειραιώς 260»

Της ΕΛΕΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

«Ο Βάλτερ Μπένγιαμιν ήταν ένας ακραίος άνθρωπος. Προσπάθησε να συγκεράσει διαφορετικά οράματα. Σκεφτείτε, έζησε κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου, ήταν μαρξιστής αλλά ήρθε σε επαφή με τον εβραϊκό εθνικισμό της εποχής, καθώς ήταν Εβραίος.

«Ο θεατής, αν έρχεται να απολαύσει κάτι σε μας, αυτό είναι το μοντάζ», λέει ο Μανώλης Τσίπος, συγγραφέας και σκηνοθέτης της παράστασης

Τελικά, μας ελκύουν οι "πολυμετωπικές" προσωπικότητες», εξηγεί ο Μανώλης Τσίπος την εμμονή της ομάδας του στην προσωπικότητα του φιλοσόφου.

Ο λόγος για τη «Nova Melancholia», την ομάδα που πρωτοεμφανίστηκε το 2007 με δικά τους κείμενα -«Περιγραφή μάχης» στο Boozε και «Οφηλία/Lego» στην Πειραματική Σκηνή του Εθνικού. Το πρώτο είναι έργο του ίδιου, το δεύτερο του Βασίλη Νούλα, συνιδρυτή της ομάδας. Ακολούθησε το «Αηδίασμα» του Πεντζίκη, που πέρυσι συμμετείχε στο Σύστημα Αθήνα. Τον Μάρτιο που μας πέρασε η ομάδα ανέβασε στο BIOS το κείμενο του Βάλτερ Μπένγιαμιν «Θέσεις για τη φιλοσοφία της ιστορίας».

Με αυτό ακριβώς το φιλοσοφικό κείμενο συνομιλεί τώρα και το «Habemus Param, Walter» που έγραψε και σκηνοθέτησε ο Μανώλης Τσίπος και κάνει πρεμιέρα απόψε στο Γκαράζ της «Πειραιώς 260», στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών. Πέρυσι το έργο είχε συμμετάσχει στην μπιενάλε νέων δημιουργών Ευρώπης και Μεσογείου, στην Ιταλία.

Τι ακριβώς συμβαίνει στο έργο; Παρακολουθούμε τη διαδικασία ανάδειξης ενός νέου πάπα, όλη, δηλαδή, την ψηφοφορία των καρδινάλιων. Ο τίτλος του είναι η φράση με την οποία βγαίνουν και ανακοινώνουν οι καρδινάλιοι στην πλατεία του Αγίου Πέτρου ότι τελικά οι διαδικασίες έφεραν αποτέλεσμα και... έχουν πάπα. «Με την αφορμή αυτή ξεδιπλώνουμε τις σκέψεις μας σχετικά με τον μηχανισμό της Ιστορίας. Πώς τελικά η Ιστορία ακολουθεί τον έναν ή τον άλλο δρόμο ανάλογα με τα άτομα που καταλαμβάνουν μια θέση. Ή πώς κάποιες θέσεις-θεσμοί είναι γεννημένοι για να

δημιουργούν Ιστορία και να ορίζουν τη διαδρομή της. Είναι πιο σημαντικός τελικά ο θεσμός του πάπα, παρά το ποιος είναι κάθε φορά πάπας».

Ολες οι δουλειές της ομάδας μέχρι σήμερα εμπλέκουν διαφορετικά στοιχεία. Κώδικες από το σωματικό θέατρο, από τον χώρο των εικαστικών (κυριώς της γλυπτικής), του devised theater (θέατρο της επινόησης), των χάπενινγκ, όπως σημειώνει και ο Σάββας Πατσαλίδης στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών, «δημιουργούν πολλές εστίες αφήγησης, καθεμία από τις οποίες προσδίδει στο θέαμα επιπλέον σημαίνουσες διαστάσεις».

«Είναι μια περφόρμανς», λέει σχετικά με τη φόρμα της παράστασής του ο Μανώλης Τσίπος. «Εχουμε σχέση με το devised theater, όμως πάντα ξεκινάμε από ένα κείμενο που μας συγκινεί και μας εμπνέει. Είμαστε ευαίσθητοι, ως ομάδα, σε αυτό που λέμε λογοτεχνική αξία του κειμένου που ακούγεται πάνω στη σκηνή».

Το ίδιο τούς αφορά και η αφήγηση, αλλά με έναν ιδιαίτερο τρόπο, πέραν της αληθοφάνειας. «Τόσο το κείμενο όσο και η σκηνοθεσία χρησιμοποιούν τη λογική του μοντάζ», εξηγεί. «Ο θεατής, αν έρχεται να απολαύσει κάτι σε μας, αυτό είναι το μοντάζ. Το ίδιο δεν ισχύει γενικά; Αν καταφέρει να δει κανείς το μοντάζ των ανθρώπων, θα αντιληφθεί πώς μεθοδεύεται η Ιστορία», σχολιάζει.

Πέρα από την πρόσφατη ανάδειξη του πάπα Βενέδικτου ΙΣΤ', τον Απρίλιο του 2005, η επικαιρότητα ενέπνευσε και με άλλο τρόπο το «Habemus Papam, Walter». Εμπλέκεται σε αυτό και η τρομοκρατία. Πώς; «Την αντιμετωπίζουμε ως ένα γεγονός ιδιαίτερης ιστορικής σημασίας. Όταν μεταδιδόταν ταυτόχρονα σε όλο τον κόσμο η πτώση των Δίδυμων Πύργων, δεν άφηνε κανένα περιθώριο σε όλους μας από το να σκεφτούμε πως αυτή τη στιγμή παρακολουθούμε Ιστορία».

* Σήμερα και αύριο, Πειραιώς 260 (Γκαράζ): 10.30 μ.μ. Εισιτήριο: 20 ευρώ, φοιτητικό 10. *